

UOHSX008CMHZ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R283/2015/VZ-27556/2016/322/DRu

Brno 1. července 2016

V řízení o rozkladu ze dne 26. 8. 2015 doručenému téhož dne Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0409/2015/VZ-23860/2015/542/MBa ze dne 19. 8. 2015 vydanému ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Měřicí přístroj alkoholu v těle („Alkoholtester“)**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 12. 2014 pod ev. č. 403655 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 12. 2014 pod ev. č. 2014/S 238-418544,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0409/2015/VZ-23860/2015/542/MBa ze dne 19. 8. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 10. 2. 2015 rozhodl zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha (dále jen „**zadavatel**“) o vyloučení uchazeče TCM TransCom Group s.r.o., IČO 27772616, se sídlem Lipová - lázně 571, 790 61 Lipová - lázně (dále jen „**vyloučený uchazeč**“) z další účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku s názvem „Měřicí přístroj alkoholu v těle („Alkoholtester“)" v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 12. 2014 pod ev. č. 403655 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 12. 2014 pod ev. č. 2014/S 238-418544 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Dne 11. 2. 2015 bylo rozhodnutí o vyloučení uchazeče tomuto uchazeči doručeno.
2. Dne 26. 2. 2015 obdržel zadavatel námitky vyloučeného uchazeče ze dne 24. 2. 2015 (dále jen „**námitky**“). Námitky vyloučeného uchazeče fakticky směřovaly do třech okruhů otázek: proti vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, proti obsahu Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a proti nesplnění podmínek zadávací dokumentace uchazečem Dräger Safety s.r.o., IČO 26700778, se sídlem Pod Sychrovem I-64/, čp. 1392, 101 00 Praha 10 (dále jen „**jiný uchazeč**“).
3. Dne 9. 3. 2015 bylo vyloučenému uchazeči doručeno rozhodnutí zadavatele o nevyhovění námitkám (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). V rozhodnutí o námitkách zadavatel uvedl důvody, pro které nevyhověl námitce směřující proti vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, jakož i důvody proč považuje obsah Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek za úplný. K námitce směřující proti nabídce jiného uchazeče uvedl, že „*zadavatel nebude se stěžovatelem polemizovat o nabídce jiného uchazeče, která byla hodnotící komisí posouzena jako splňující zadávací podmínky*“ a dále se touto námitkou vyloučeného uchazeče nezabýval.
4. Dne 18. 3. 2015 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek podnět k přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem při zadávání veřejné zakázky.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 19. 8. 2015 vydal Úřad po posouzení toho, co ve správním řízení vyšlo najevo, rozhodnutí č.j. ÚOHS-S0409/2015/VZ-23860/2015/542/MBa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že při vyřizování námitek vyloučeného uchazeče nedodržel postup stanovený v § 111 odst. 1 zákona, když námitce uvedené v bodu III. týkající se nesplnění zadávacích podmínek jiným uchazečem nevyhověl, aniž by uvedl konkrétní věcný důvod, na základě kterého dospěl k závěru uvedenému v rozhodnutí o námitkách.
7. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 26. 8. 2015 podal zadavatel k Úřadu proti napadenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 19. 8. 2015. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
9. Zadavatel považuje napadené rozhodnutí za věcně chybné a rozkladem namítá, že v rozhodnutí o námitkách uvedl jasně a konkrétně důvody nevyhovění námitkám. Dle zadavatele Úřad nezohlednil, proti čemu byly námitky podány, a totiž, že byly podány pouze proti vyloučení vyloučeného uchazeče a proti neúplnosti Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Dle zadavatele se tak z jeho strany nemohlo jednat o nevypořádání námitek dle § 111 odst. 1 zákona, jelikož proti nesplnění zadávacích podmínek jiným uchazečem nebyly námitky vůbec podány.
10. Zadavatel souhlasí s konstatováním Úřadu, že úkony se posuzují podle jejich obsahu, nikoli podle jejich označení, avšak interpretuje jej tak, že není podstatné, že součástí námitek stěžovatele byla i část týkající se nesplnění zadávacích podmínek jiným uchazečem, podstatné je pouze to, proti jakým úkonům zadavatele byla námitka podána.
11. Zadavatel dále namítá, že podle § 110 odst. 7 zákona musí stěžovatel v námitkách uvést, proti kterému úkonu zadavatele směřují, přičemž vyloučený uchazeč námitky nepodal proti nesplnění zadávacích podmínek jiným uchazečem a z toho důvodu ta část námitek, kde vyloučený uchazeč zpochybňuje nabídku jiného uchazeče, nemůže být obsahovou součástí námitek, a tuto část námitek tak nemohl vypořádat postupem podle § 111 odst. 1 zákona.
12. Zadavatel brojí proti nepřiměřené výši uložené pokuty, jelikož zadavatel řádně odůvodnil, proč podaným námitkám nevyhověl.

Závěr rozkladu

13. S ohledem na výše uvedené považuje zadavatel napadené rozhodnutí za věcně chybné a nesprávné.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

17. Podle § 110 odst. 1 zákona může při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, zadavateli podat zdůvodněné námitky.
18. Podle § 110 odst. 7 zákona se námitky podávají písemně. V námitkách musí stěžovatel uvést, kdo je podává, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. V námitkách podle odstavců 2, 3 a 5 musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla a čeho se stěžovatel domáhá. Označení újmy stěžovatele nemusí obsahovat námitky proti výběru nejvhodnější nabídky vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Jde-li o námitky podle odstavce 2, musí stěžovatel v námitkách uvést též skutečnosti rozhodné pro stanovení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozvěděl.
19. Uvedené ustanovení uvádí formální povinné náležitosti, které musí námitky obsahovat, aby mohly být považovány za řádně podané. Námitky nesplňující tyto minimální obsahové požadavky nelze považovat za námitky podle zákona a zadavatel je povinen takové námitky odmítnout a bezodkladně písemně o této skutečnosti uvědomit stěžovatele. V rozhodnutí o odmítnutí je zadavatel povinen uvést důvody odmítnutí námitek.
20. Pokud námitky obsahují veškeré výše uvedené náležitosti, zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu.
21. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel o námitkách rozhodne buďto tak, že námitkám nebo jen jednotlivé námitce vyhoví, nebo nevyhoví, anebo námitku odmítne, a to v případě, že námitka nesplňuje obsahové náležitosti podle zákona.

22. Rozhodnutí o námitkách je zvláštním druhem rozhodnutí *sui generis*, jehož náležitosti upravuje zákon. V rozhodnutí o námitkách musí být uveden důvod rozhodnutí, čímž je nutno rozumět to, že rozhodnutí musí být řádně odůvodněno. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí odpovídat výrokové části a musí dosahovat takového rozsahu, aby bylo přezkoumatelné ze strany Úřadu. Zadavatel je povinen v odůvodnění reagovat na tvrzení a důvody podání námitek, s nimiž se musí transparentně vypořádat.
23. Námitky vyloučeného uchazeče se fakticky týkaly třech okruhů otázek - vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, obsahu Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a nesplnění podmínek zadávací dokumentace jiným uchazečem.
24. V projednávané věci není sporu o tom, že námitky byly vyloučeným uchazečem podány proti jeho vyloučení ze zadávacího řízení a proti netransparentnímu jednání zadavatele spočívajícímu v neúplném vyhotovení Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Sporu je však o tom, zda námitky vyloučeného uchazeče směřovaly rovněž proti výběru nabídky jiného uchazeče jako prvního v pořadí.
25. V prvé řadě uvádím, že rozklad vyloučeného uchazeče obsahuje pouze argumenty, které již byly vzneseny ve fázi správního řízení vedené před Úřadem, přičemž Úřad se s nimi vyčerpávajícím způsobem vypořádal v napadeném rozhodnutí. Rozklad tedy nepřináší žádnou novou právní argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci.
26. V rozkladu zadavatel namítá, že se ze strany zadavatele nemohlo jednat o nevypořádání námitek podle § 111 odst. 1 zákona. Zadavatel konkrétně uvádí následující: *„Dle § 110 odst. 7 zákona musí totiž stěžovatel v námitce uvést, proti kterému úkonu zadavatele směřuje a stěžovatel přitom námitku nepodal proti nesplnění zadávacích podmínek jiným uchazečem, proto část textu III. části námitky, kde stěžovatel zpochybňuje nabídku jiného uchazeče, nemůže být obsahovou součástí námitky a tuto část námitky proto zadavatel nemohl vypořádat postupem dle § 111 odst. 1 zákona“*.
27. Po přezkoumání námitek vyloučeného uchazeče jsem dospěl k závěru, že námitky byly v souladu s § 110 odst. 7 podány písemně a za podatele námitek byl označen vyloučený uchazeč. Námitku zadavatele, že z námitek není zřejmé, proti kterému úkonu zadavatele směřují, nepovažuji za důvodnou. Z námitek jednoznačně vyplývá, že je vyloučený uchazeč přesvědčen, že nabídka jiného uchazeče nesplňovala podmínky zadávací dokumentace, přičemž vyloučený uchazeč uvedl konkrétní body zadávací dokumentace, které neměly být jiným uchazečem dodrženy.
28. Z obsahu námitek pak jednoznačně vyplývá, že dle vyloučeného uchazeče měla být nabídka jiného uchazeče hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazena, jinak řečeno že námitka vyloučeného uchazeče směřovala proti nevyřazení nabídky jiného uchazeče ze zadávacího řízení. Závěrem podaných námitek k tomu vyloučený uchazeč shrnul, že se po zadavateli domáhá zrušení rozhodnutí o výběru nabídky jiného uchazeče. Takto formulovaná námitka je námitkou zcela konkrétní a jednoznačnou, přičemž o jejím obsahu nemůže být sporu. Úkonem zadavatele, proti kterému námitka směřuje, je jeho rozhodnutí o výběru nabídky jiného uchazeče. Stejně tak je úkonem, proti kterému námitka směřuje, nevyřazení nabídky jiného uchazeče ze zadávacího řízení. Námitka vyloučeného uchazeče tak směřuje proti

tomu, že zadavatel nabídku jiného uchazeče ze zadávacího řízení nevyloučil, ač tomu učinit měl.

29. Jelikož námitka vyloučeného uchazeče směřovala proti rozhodnutí zadavatele o výběru nabídky jiného uchazeče, jednalo se o námitku podle § 110 odst. 4 zákona, tedy o námitku, jejíž součástí nemusí být podle § 110 odst. 7 zákona uvedení újmy, která vyloučenému uchazeči v důsledku domnělého porušení zákona zadavatele hrozí nebo vznikla.
30. Současně je třeba uvést, že § 110 odst. 7 zákona obsahuje jednoznačné procesní pravidlo, jak má zadavatel naložit s námitkami, které neobsahují některou z tam uvedených náležitostí. Pokud pak měl zadavatel za to, že námitky nesplňují obsahové náležitosti podle § 110 odst. 7 zákona, byl povinen, jak uvedl již Úřad v bodu 37. odůvodnění napadeného rozhodnutí, je odmítnout a bezodkladně písemně o této skutečnosti vyloučeného uchazeče vyrozumět, což však neučinil.
31. S ohledem na výše uvedené konstatuji, že jsem se ztotožnil se závěry Úřadu uvedenými v napadeném rozhodnutí, že když zadavatel při vyřizování námitek vyloučeného uchazeče námitkám nevyhověl, aniž by uvedl konkrétní věcný důvod, na základě kterého k závěru uvedenému v rozhodnutí o námitkách dospěl, nedodržel postup podle § 111 odst. 1 zákona. Úřad provedl věcně správné posouzení případu, které podložil relevantními právními předpisy a judikaturou.
32. Zadavatel v rozkladu dále namítá nepřiměřenost pokuty uložené mu Úřadem za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí.
33. Zákon v § 121 odst. 2 uvádí hlavní kritérium rozhodné pro určení výměry pokuty a to závažnost spáchaného správního deliktu. Demonstrativním výčtem zákon v témže ustanovení toto hlavní kritérium definuje, když uvádí, že je třeba přihlídnout zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Jak je patrné z bodů 49 až 52 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zabýval se Úřad každým z výše uvedených kritérií závažnosti správního deliktu, a také polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi, které vedly ke zmírnění či zpřísnění nebezpečnosti jeho jednání. Úřad v napadeném rozhodnutí při stanovení výše pokuty přihlédl rovněž k ekonomické situaci zadavatele.
34. Pod kritérium způsob spáchání správního deliktu Úřad podřadil samotný delikt, kdy postupem zadavatele nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 111 odst. 1 zákona, který mohl vyloučený uchazeč legitimně očekávat, tedy, že jeho námitky budou zadavatelem přezkoumány a následně odůvodněny v plném rozsahu. Následkem protiprávního jednání zadavatele Úřad označil „informační deficit“ na straně vyloučeného uchazeče, neboť ten se nedozvěděl nic ohledně postoje zadavatele k námitkám, jelikož zadavatel se jimi odmítl zabývat. Jako polehčující okolnost Úřad shledal skutečnost, že se v posuzovaném případě jednalo o nevyřízení jedné námitky ze tří, přičemž ostatní námitky zadavatel vypořádal. Jako přitěžující Úřad označil okolnost, že se zadavatel výslovně odmítl námitkou vyloučeného uchazeče zabývat a to s odůvodněním, že námitka byla hodnotící komisí posouzena jako splňující zadávací podmínky a nejednalo se tak o nedbalostní jednání, kdy by zadavatel opomněl námitku vypořádat, ale o jednání úmyslné.

35. S ohledem na právě uvedené jsem výši uložené sankce shledal za přiměřenou a odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí za přezkoumatelné a vyhovující níže uvedené judikatuře právních soudů.
36. Výše pokuty uložená Úřadem v napadeném rozhodnutí je přiměřená a Úřad při jejím ukládání postupoval zcela v mezích správního uvážení, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 105/2004 – 72 ze dne 19. 7. 2004 spočívá v tom, že zákon „*poskytuje volný prostor k rozhodování v hranicích, které stanoví.*“ S ohledem na maximální možnou výši uložené pokuty v posuzovaném případě, byla pokuta uložena při spodní hranici maximální možné výše.
37. Ukládání trestu je založeno na dvou základních principech - principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publikované pod č. 2092/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.)]. Není přitom důvodu, aby obdobným způsobem při přezkoumávání pokuty nepostupoval také odvolací správní orgán. S ohledem na shrnutí závěrů Úřadu ve vztahu k pokutě uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i s ohledem na to, že Úřad správně posoudil i přiměřenost pokuty pro zadavatele, je možné uzavřít, že se Úřad v napadeném rozhodnutí zabýval odůvodněním výše uložené pokuty velice pečlivě, přičemž při splnění povinnosti dle § 89 odst. 2 správního řádu jsem ve vztahu k zákonnosti výroku II. napadeného rozhodnutí neshledal, že by Úřad nenaplnil požadavky, jež jsou na odůvodnění pokuty kladeny jak § 121 odst. 2 zákona, tak § 68 odst. 3 správního řádu. Takovou námitku ostatně nevznesl ani zadavatel.
38. S ohledem na výše uvedené tedy uzavírám, že Úřad v napadeném rozhodnutí řádně posoudil všechny okolnosti případu a uložil pokutu přiměřenou těmto okolnostem za současné individualizace trestu.
39. Účelem jejího ukládání je působit na pachatele správního deliktu takovým způsobem, aby se již v budoucnosti nedopouštěl protiprávního jednání. Sankce má tak působit výchovně a preventivně, má však i reparační charakter, neboť do určité míry napravuje následek porušení právní povinnosti. Domnívám se, že výše uložené pokuty splňuje obě tyto funkce. Zároveň mám za to, že represivní funkce, tedy postih za porušení zákonem stanovené povinnosti, byla uplatněna přiměřeně při spodní hranici možné výše.
40. V souvislosti s určení výměry pokuty poukazují na již výše uvedený nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002. Podle něj je při ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku podnikatele, v důsledku kterého by byla zničena *majetková základna* pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ústavní soud se v nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002 zabýval ukládáním pokut právníckým a fyzickým osobám podnikajícím. Závěr o nepřípustnosti pokut likvidačního

charakteru tedy není přímo aplikovatelný i na ukládání pokut ústředním orgánům státní správy, tj. v tomto případě zadavateli. Zadavatel je organizační složkou státu, není tedy zřízen nebo založen za účelem dosahování zisku podnikatelkou činností. Rozpočet zadavatele je napojen na státní rozpočet, přičemž podle Přílohy 3 Celkový přehled výdajů státního rozpočtu podle kapitol zákona č. 345/2014 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 výdaje státního rozpočtu na kapitolu číslo 314 Ministerstvo vnitra přesahují 55 mld. Kč. V důsledku toho nemůže mít výše uložené pokuty likvidační charakter ve vztahu k podnikatelské činnosti ve smyslu nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002, potažmo ani k *majetkové podstatě* zadavatele coby organizační složky státu.

41. S ohledem na závěry vyslovené v odůvodnění napadeného rozhodnutí mám za to, že Úřad postupoval zcela v souladu s § 121 odst. 2 zákona, když při určení výše pokuty za spáchaný správní delikt přihlédl jak k závažnosti spáchaného správního deliktu, tak i k jeho následkům, a dále i k okolnostem jeho spáchání, přičemž tyto okolnosti řádně v odůvodnění napadeného rozhodnutí označil, uvedl závěry, na základě nichž posoudil, zda se jedná o polehčující a přitěžující okolnosti a následně tyto při samotném určení výše pokuty zohlednil, a to včetně ekonomické situace zadavatele.

VI. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
43. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy